

William Jørgensen

Spejdernes Magasin

December 1941

Nr. 10

25. Aargang

Patruljen tjener Penge ved at sælge

SPEJDER JUL

Bestil det hos Tropsføreren.

AARETS JULEGAVE

Den lille Spejderbog

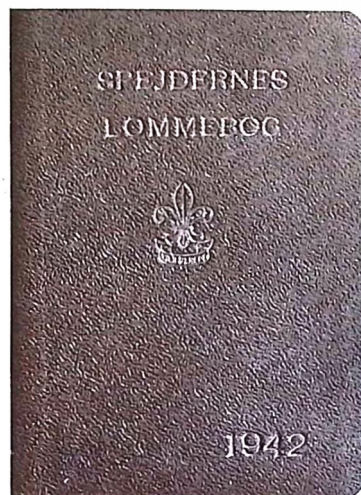

I rødt Skindbind	Kr. 3.50
I Lærredsbind	Kr. 1.75
I Lærredsbind med Søspejdertillæg ...	Kr. 2.50

DET DANSKE SPEJDERKORPS

Fiolstræde 19, K.

Trykkeri: Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2, Kbhvn. K.

Faas paa Depotet

Pris Kr. 1.75

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Prøver og Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne
til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

DET ER JUL

Det var omkring Aaret 1651. Nede i den lille By Mittelwald, fire Mil Syd for Berlin, sad en Præst og skulde til at arbejde med sin Juleprædiken. Men hvor det dog faldt ham svært. Alt ude omkring ham talte om, hvor langt Menne-sker var borte fra det Budskab om Fred paa Jorden, som Julen forkyndte. Ganske vist, Fre-den var kommet. Men i tredive Aar havde Kri-gen hærget Landet. Af Landsbyens 250 Hjem var der kun 40 tilbage. Resten af dem var brand-hærgede Ruiner. I Krigens Følge var saa Pe-sten kommet. Landsbyens Indbyggere var til-sidst svundet ind til en Fjerdedel. — For disse skulde nu Præsten og Salmedigteren Paul Ger-hardt forkynde Julebud. Nemt var det ikke.

Alligevel, da Julebudskabet, saadan som det møder os i Lukasevangeliets andet Kapitel, blev levende for ham, kom Guds Fred og Glæde i hans Sind.

Selv om vi her hjemme i Danmark langt fra kender til den Nød, der dengang raadede, og som nu igen raader i mange af de af Krigens ramte Lande, saa kommer vi i Aar nok til at mærke et og andet Savn. Vi kan heller ikke lade være med at tænke paa alle de mange ude i Verden, der har det meget sværere end vi.

Kan vi saa, som Salmedigteren, trods alt fin-de frem til den Guds Fred og Glæde?

Der er kun een, der kan kalde denne Glæde frem i et Menneskesind, nemlig Jesus Kristus. Jesus, der er den kristne Julefests egentlige Midtpunkt. Jesus Kristus viste os, at alene Tro-en paa Guds Kærlighed kan hjælpe os til at faa Bugt med al den Egenkærlighed, der gør Men-

neskene ukærlige og fjendtlige overfor hinan-den. Vi oplever jo lidt af Guds Fred i Dagene ind under Jul.

Der er noget rigt og festligt over disse Dage. Vi har set en bitter og blodig Krig standse en kort Tid, fordi det var Jul. Vi oplever det i vore egne Hjem, hvordan Julen faar os til at tænke mere paa andre end paa os selv. Oplever, hvor-dan det kalder saa meget smukt frem hos Men-ne-sker. Ikke alene Mo'r og Fa'r, Søkende og ens øvrige Familie tænker man paa, men alle dem, der har det trangt, gør man sig Umage for at hjælpe.

Og det er mit Juleønske, at I midt i en en Jerntid maa bevare det Sindelag, der kan glemme sig selv, at I vil prøve at følge Jesus Kristus efter og dermed være med til at bygge en ny og bed-re Verden op.

Fritz Lerche.

VED LEIR- BAALET

SKOVMANDSPATRULJEN

er Troppens Mønsterpatrulje, den alle andre Patruljer ser op til paa Grund af dens Dygtighed, det er jo en Patrulje af bar 1. Klasses Spejdere. Men ikke alene af den Grund, ogsaa fordi den kan klare Strabadser, den kommer ud for paa de meget krævende Ture. Af de Rappor- ter, jeg faar fra de forskellige Divisioners »Skovmandsløb«, fremgaar det tydeligt, at det er store Krav, der stilles til Skovmændene, men ogsaa, at de staar Maal med Kravene.

OM ILDBORING

skrev »Max« i sidste Nummer af »Spejdernes Magasin«. Det særlige Diplom var afbildet sammen med Forklaring paa, hvorledes man fremstiller et godt Ild- bor og arbejder dermed.

I er muligvis allerede i Gang med at fremstille en saadan »Æske Tændstikker«. Hvis ikke skulde I prøve det.

Det er en spændende Sport, der ganske vist kræver nogen Øvelse, men det er et stolt Øjeblik, naar man første Gang faar Ild uden at bruge Tændstikker, og i Virkeligheden burde enhver Skovmand uden at blinke tage af Sted paa Hike uden Tændstikker, men med sit Ildbor i Oppakningen.

Efterhaanden som Diplomer bliver udstedt, vil Skovmændene blive nævnt i Bladet i Lighed med Ridderspejderne. Hvem bliver den første, og i hvilken Patrulje er Skovmændene saa dygtige, at alle erhverver Diplomet?

Skulde I have Lyst til at prøve en vanskelige- re Metode, kan I prøve denne, som »Max« fortæller mig om:

»Paa Halvøen Malakka og paa Øer ved Bag- indien bor Malayerne, og de har en mærkelig Maade at lave Ild paa. Malayen tager en flæk- ket Bambusstang og lægger den med den hule Side paa Jorden, efter først at have lagt et lille Stykke Fyrsvamp et Sted i Hulningen.

I et Stykke Træ skærer han Savtænder og begynder nu at save Bambusstykket over paa

tværs, lige over det Sted, Fyrsvampen ligger, og naar han har savet saa langt ned, at han har naaet Fyrsvampen, er der kommen Gløder i den, og han har nu, hvad han behøver for at faa Ild.«

AT DET SNART ER JUL

fremgaar blandt andet af, at »Spejder-Jul« er udkommet. Den giver Patruljen Lejlighed til at faa lidt Penge i Patruljekassen. Ogsaa »Spejdernes Lommebog« for 1942 har set Dagens Lys. Den vil være en god Julegave for enhver Spejder, for slet ikke at tale om »Den lille Spejderbog«, maaske endda indbunden.

Dette er Spejdernes
Jule-Tegn.

MEN DER ER ANDRE

end jer selv, der holder Jul. Dem skal I tænke paa. Ikke alene paa jeres Far og Mor eller Søskende — til dem kan I maaske lave nogle af de Ting, der i dette Nummer er Anvisning paa; med Tegninger af Løvsavsarbej- der.

Men tænk ogsaa paa dem, hvis Forhold er saadanne, at de ikke nemt faar en god Jul, hvis ikke andre hjælper dem lidt. Hvert Aar har Spejdere og Ulve hjulpet mange Familier til en lykkelig Julefest ved Troppenes og Flok- kenes »Jule-good-turn«. Det bliver maaske van- skeligere for jer i Aar at gøre jeres Jule-good- turn«, men glem ikke, at det ogsaa er vanskel- gere Tider for de Folk, der trænger til Hjælpen. Og Vanskeligheder plejer vi jo som Spejdere ikke at give op for.

»En Spejder er hjælpsom mod alle«.

Dette gælder ikke mindst i Juletiden.

Ort Halv

MED "KAREN JOHANNE" og "FYLLA" UDE AT PILKE TORSK

De ældre Søspejdere smiler og tænker: »endelig en „Mandetur“, og de yngre siger til hinanden: »det bliver sikkert en Oplevelse, det har vi aldrig prøvet«. Hjem til Mor for at faa Tilladelse, for det skal jo foregaa ude i selve Bæltet, og Mor er bange for Minefaren.

Søndag Morgen Kl. 8 stiller saa Søspejderne paa de to Baade. Der er straks Diskussion om Vindretningen, da den betyder enten een eller to Timer ud af Fjorden. I Tilfælde af, at vi skal krydse ud og gaa af det gamle Løb, tager det cirka to Timer, men kan vi holde ud af det nye Løb, tager det kun ca. een Time; det nye Løb er kun ca. 30 m bredt.

Kl. 8½ pibes Flagene op, og Tropsføreren inspicerer de to Baade. Vindstyrke 6—8. To Omgange paa »Karen Johannes« Storsejl. Vindretning NV. til N., det betyder høj Sø ved Albuen og i Bæltet. Vi kan holde ud af det nye Løb. Da vi skal arbejde paa Dækket under Pilkningen, gøres alle Redningsveste klar til Brug, og Pilkene skrabes med Ryggen af en Kniv, saa de blinker i Vandet som Sild. Propperne tages af de to Kroge, og Snørerne klæres ud.

Diskussionen er høj, om der er Torsk i Dag, og om Søsygen vil melde sig, naar vi runder Søndernæs ved Enehøje.

Ved Enehøje har vi frit Syn over Bæltet, der viser »hvidt«. »Fylla«, som føres af Tropsføreren, signalerer til »Karen Johanne«, der ligger 100 m forude, »Olietojet paa«. James, Skipperen paa »Karen Johanne«, svarer omgaende, »forstaaet«, og nu begynder den at vaske for Alvor.

Paa begge Baade er der nu sat Mineudkig, en Mand staar ved Masten og ser fremefter; kun drivende Miner er farlige for vor Sejlads, idet vi holder os uden for de opgivne Minefelter, og vi har ikke Jern nok i Skibene til at kunne faa en elektrisk Mine til at springe.

Vi nærmer os nu Albuen med det morsomme, firkantede lille Fyrtaarn og Lødsstationen. Kursen er sat efter den nordlige Trillegrundsvager. Søen begynder nu at gøre sin Virkning paa Besætningerne. Man ser tydeligt, at Ansigterne hist og her bliver blege, og straks sættes Vedkommende i Arbejde ved Roret eller andet, idet

Tanken skal bortledes fra Søsygen; og Fornemmelserne forsvinder som oftest.

500 m ude i Bæltet paa den anden Side af Trillegrundsvageren signalerer »Fylla«, »lad Sejlene gaa«, og begge Baade gaar op i Vinden og lader først Fokken gaa. Derefter bjerges Storsejlet, hvilket giver ikke saa lidt Røre ombord, idet Baadene nu vælter sig meget i den høje Sø, og Bommen skal anbringes i Bomstolen, og Storsejlsskødet hales tot for at holde Bommen, saa den ikke laver Ulykker ved at hænge og svinge, og derved slaa nogen overbord. Storsejlet rulles sammen, og Sejsningerne bindes omkring.

Strømmen viser sig at være Nørrevande, det vil sige, at den løber mod Syd, og vi skal nu passe paa ikke at blive sat ind paa Trillegrunden, men drive sønden om. At Vinden og Strømmen er i samme Retning er et Plus for os, da Snøren, naar Pilken naar Bunden, saa kan staa lodret i Vandet. Strømmen kan til Tider

være saa stærk, at lader man Ankeret gaa under Pilkningen, vil Pilken i Løbet af et Øjeblik blive ført opad i Vandet ligesom en Log efter et Skib, og da er Pilkningen umulig.

Nu kan Fiskeriet begynde, tre Mand paa hver Side af Skibet. Pilkene bliver kastet udenbords, og naar de har naaet Bunden, haler man ca. 1 m ind, og nu staar hele Besætningen og haler i smaa Ryk i Snørerne, Spændingen er stor, hvem faar den første Torsk. Besætningen paa »Fylla« holder hele Tiden Øje med »Karen Johanne«, om de skulde være heldige, og sandelig, et Raab fra »Karen Johanne« melder om den første Torsk, der bliver halet indenbords, en Arm i Vejret 5 Gange betyder 5 Pond. Nu stiger Spændingen, og de haler i Snørerne over det hele i Haab om Bid. »Fylla« tager den næste — 6 Pond — og »Karen Johanne« bliver underrettet, men det gaar ellers langsomt med at faa Bid.

Der er nogle af de nye Søspejdere, der faar Torsk paa Pilken og af bare Iver haler for hurtigt hjem, og har Pilken ikke ramt Torsken godt, kan Pilken rives ud af Torsken igen, og Snøren bliver straks let at hale i.

(Fortsættes Side 170).

Adjunkt Poul Galle, Divisionsassistent i Bernstorff Divisionen, har bedømt de Fotografier, der er indsendt. Som I ser, er der mange forskellige »Motiver«, og Billeder genopfrisker lidt af Minderne fra Sommerens herlige Dage.

Adjunkt Galle er selv en stor Fotograf, saa han har meget kritisk kunnet gennemgaa alle Billederne, og de præmierede ser I paa disse Sider.

»Lidt om Styrbrødt«. 1. Pr.
Fot. Jørgen Hector, »Gry«, Kbhvn.

Fra Sommerens Lejre og Ture

Foto-Konkurrence

sluttet 10. August

1. Præmie: Bjørns Bog om Baden-Powell, indbundet. Vandtes af Jørgen Hector.
2. Præmie: Bjørns Bog om Baden-Powell, hæftet. Torben Wolff.
3. Præmie: »Den lille Spejderbog«. Arne Front.
4. Præmie: »Den lille Spejderbog«. Erling Holm Sørensen.
5. Præmie: »Den lille Spejderbog«. Jørgen Skjerk.

Præmierne bliver tilsendt.

Pyramide«. 3. Pr.
Fot. Arne Front, 1. Ordr.

»Bøf til 42«. 4. Pr.
Fot. Holm Sørensen, Skanderborg.

»Morgen i Teltet«. 5. Pr.
Fot. Jørgen Skjerk, Hornslet.

»Patruljen arbejder«. 2. Pr.
Fot. Torben Wolff, 1. Charlottenlund.

Foto-Konkurrence

sluttet 20. Oktober

1. Præmie: Bjørns Bog om Baden-Powell, indb. Vandtes af Preben Jacobsen.
2. Præmie: Bjørns Bog om Baden-Powell, hæftet. Kai Simonsen.
3. Præmie: »Den lille Spejderbog«. Pierre Biegandt.
4. Præmie: »Den lille Spejderbog«. Kai Wredstrøm.

Præmierne bliver tilsendt.

»Himmelsprøt«. 3. Pr.
Fot. Pierre Biegandt, Gentofte.

»Prøv at sige Vov«. 2. Pr.
Fot. Kai Simonsen, Hjørring.

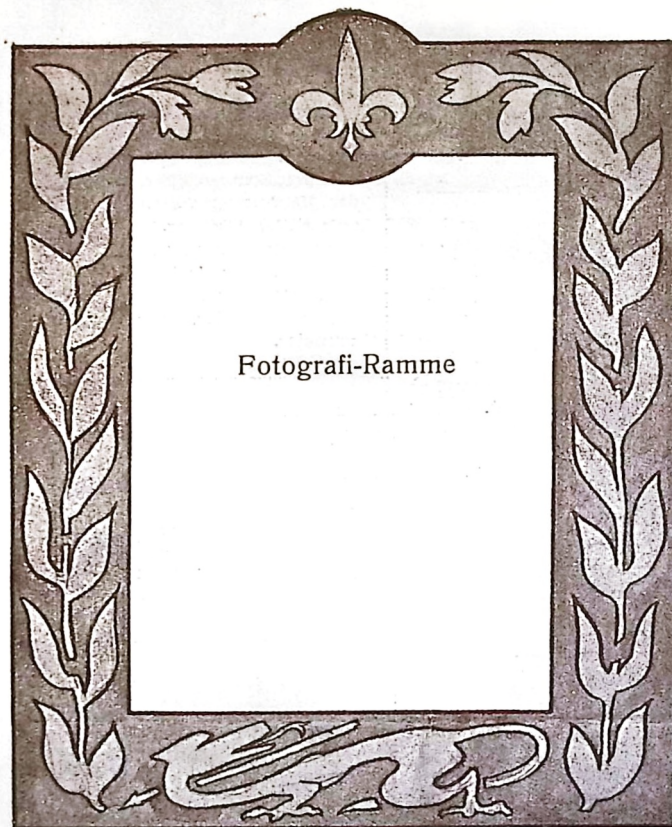
»En, der endnu ikke er vaagen«. 1. Pr.
Fot. Preben Jakobsen, 5. Østerbro.

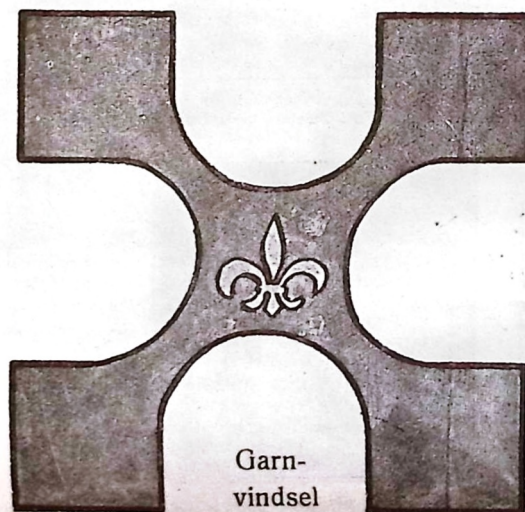
»Et sjældent Forspand«. 4. Pr.
Fot. Kai Wredstrøm, 1. Sønderbro.

Da Redaktionen blev gjort opmærksom paa, at det var vanskeligt at naa at sende Fotografier fra Sommerlejren ind inden den 10. August, forlængedes Fristen til 20. Oktober.

Men de, der sendte ind inden 10. August, havde jo Krav paa at blive bedømt særskilt, og derfor er der to Serier, hver med sine Præmier.

Fotografi-Ramme

Garn-
vindsel

Løvsavs- Arbejder

Disse Arbejdstegninger er fremstillet specielt til Magasinets Læsere af Divisionschefen for Midtjyske Division, H. Borges Andersen.

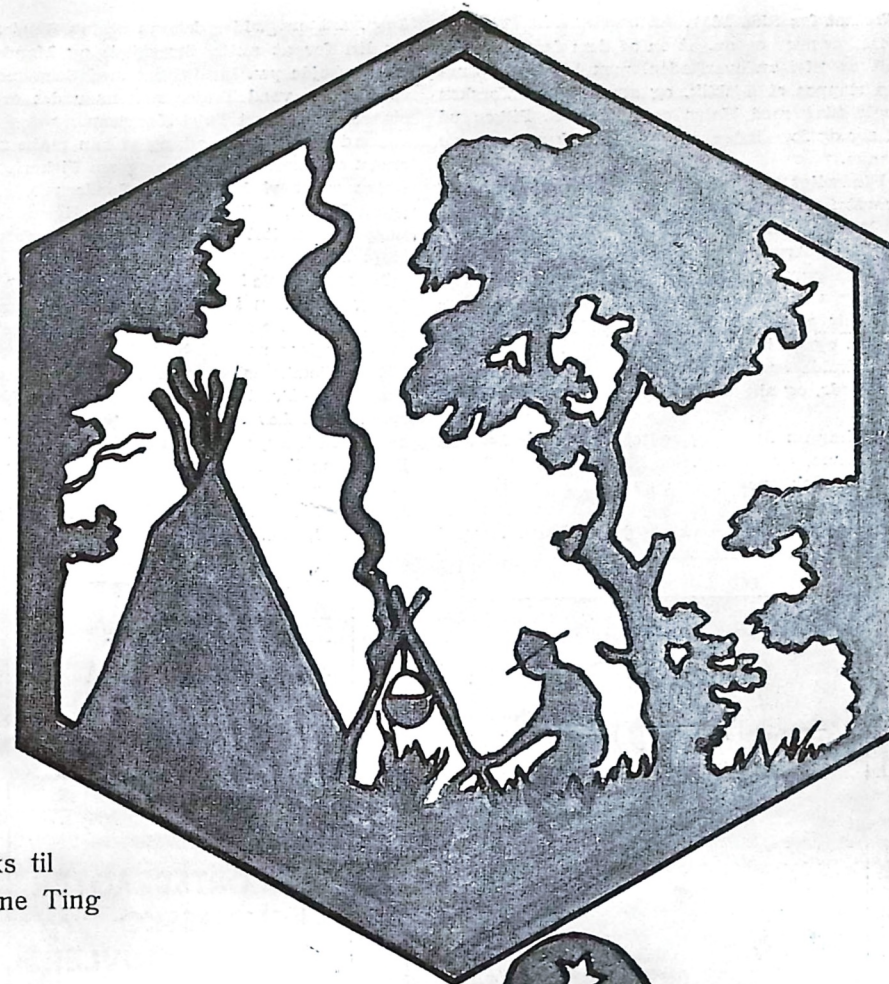
Kalker Konturerne af den Ting, I vil lave, over paa Træet. Sav ud alt, hvad der er lyst paa Tegningen.

Vindslet er beregnet til Uldgarn. Maaske kan I selv tegne et mindre Vindslet til fint Garn. Rammen maa skæres i ikke for tyndt Træ. Paa Bagsiden limes en smal Liste, som Glasset kan hvile i. Bagklædningen laves nemmest af Papir.

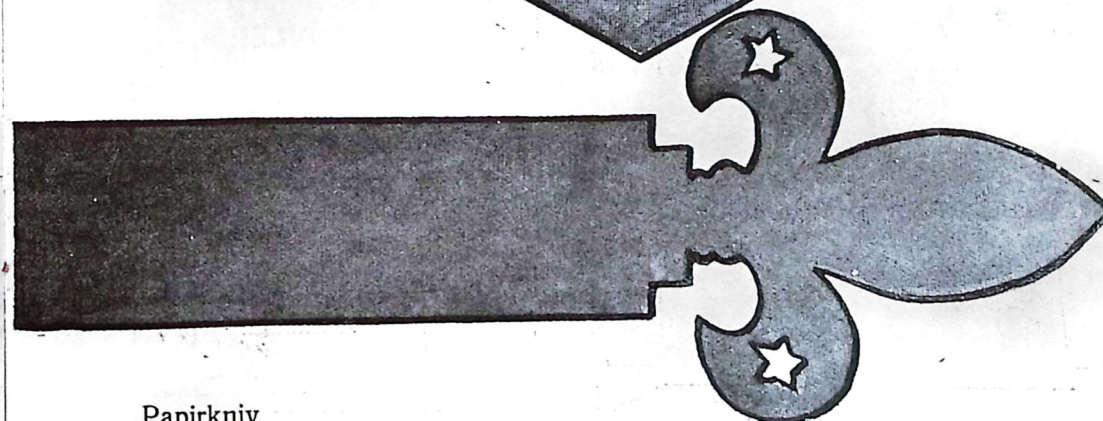
Kniven maa snittes skarp i Kanterne.

Naar Udskæringen m. v. er færdig, kan I fernisere eller male Genstandene.

Hvis der er nogen af jer, der har Lyst til at sende en af disse Ting eller et andet smukt Løvsavsarbejde til Redaktionen, vil det glæde os. Det smukkeste Arbejde bliver præmieret med 5 Kr. — Vedlæg blot Porto, saa faar I Tingene tilbage.

Briks til
varme Ting

Papirkniv

(Fortsat fra Side 165).

Det hænder ogsaa, at en af dem faar Torsken helt op til Vandoverfladen, men lader saa Snøren slappes et Øjeblik, og straks slaar Torsken nogle Slag med Halen og har faaet Pilken ud af sig og forsvinder, men det sker kun de første Gange.

Pludseligt bliver der travlt ombord, idet vi er drevet ind i en Stime, og Torskene, som ser alle Pilkene, tror det er Sild og følger nu med Baadene. Armene svinger, Snørerne hales hjem, Pilkene gøres fri for Torskene, og saadan gaar det nu rask. Elmer raaber pludselig fra Fordækket: »Kom og hjælp mig«, og straks farer en til, og de hiver, saa man skulde tro, at Snøren skulde sprænges, men de faar Torsken indenbords, og alle skal se — en Kraftkarl paa 19 Pund.

Vi har nu ligget og væltet i den høje Sø i en god Time, og vi mangler Plads til flere Torsk. »Karen Johanne« faar Signal til at sætte Sejl, og Fiskene stuves af Vejen, for nu skal der manøvreres. Kuttere driver jo altid paa tværs i

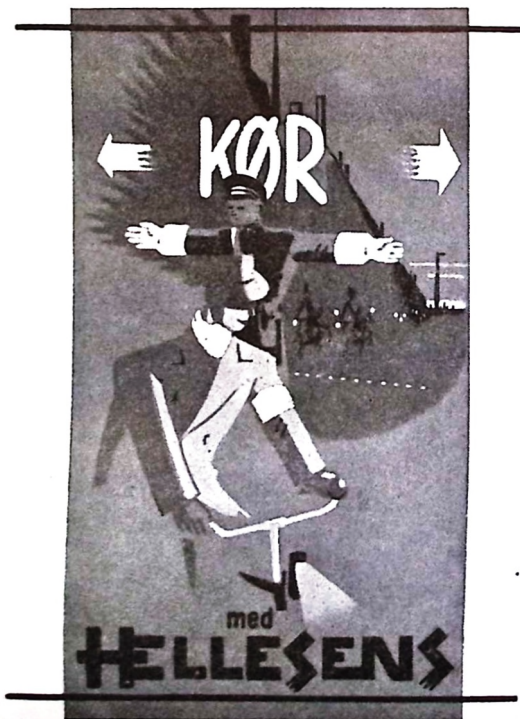
Søen, saa nu gælder det om at faa Skuden op i Vinden for at sætte Storsejlet, og Mandskabet maa arbejde paa Fordækket med Søen ind. Flere faar en vaad Trøje, men naar det er overstaaet, er der tørt Tøj i Kahytten.

Baadene følges nu ad, og vi kan raabe til hinanden om nærmere Oplysning om Fiskeriet.

Saa snart vi har rundet Søndernæs, er vi i smult Vande, hvilket giver en hurtigere Sejlads. Langelandsbæltet sammenlignes af Søfolk med Køge Bugt.

Nu sættes hele Mandskabet til at sprætte Torsk op og gøre dem i Stand, og inden vi naar ind, er vi færdige og har spulet. Vinden er nu løjet af, og Sejlene naar at blive tørre.

Ved Hjemkomsten vejes Torskene, »Karen Johanne« 105 Pund og »Fylla« 112 Pund. Hver Søspejder faa Lov til at vælge den Torsk, han vil have med hjem, og Resten køber en Fisker af os. Da Prisen ligger fra 50 Øre til 80 Øre pr. kg, kan en heldig Tur godt give en pæn Skærv i Kassen; men der er ogsaa Dage, hvor Fiskeriet er lig Nul, men »never give up«.

POUL HOLM

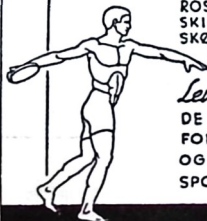
SILKEGADE 11 ☒

TLF. C. 3082
& 13382

Reglementerede
SPORTSDRAGTER
SPORTSSKO og
STØVLER

ATLETIK
BADMINTON
BOKSNING
CYKLESPORT
FODBOLD
GYMNASTIK
HAANDBOLD
LEJRUDSTYR
ROSPORT
SKISPORT
SKØJESPORT
TENNIS

Leverandør til
DE FLESTE
FORENINGER
OG
SPORTSKLUBBER.

ULVEUNGE-AVISEN

NR. 10

DECEMBER

1941

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Jeg lovede jer sidst at fortælle jer lidt om et eller andet Duellighedstegn, og der er et, som jeg vil anbefale jer at gaa i Gang med nu i Vintermaanederne, fordi I ved at arbejde paa det samtidig kan gøre en god Gerning mod de smaa Fugle, som altid om Vinteren har svært ved at finde Føden. Og nu, hvor Brødet er rationeret, er der tilmed ikke saa mange, der lægger noget ud til dem, saa nu kniber det særligt.

Lav dig derfor et Fuglebrædt. Du kan se i et gammelt Nummer af Spejdernes Magasin, hvordan det kan laves paa en nem Maade. Det staar i Nummeret for Oktober 1940. Har du det ikke selv, kan du sikkert laane det hos din Fører eller hos en af Spejderne. Naar du saa har det i Orden, kan du gaa i Gang med Jagttagermærket. Til dette Mærke fordres

1. Du skal efter egen Jagttagelse skrive 3 Rapporter over 3 vildtlevende Dyr eller Fugle.

2. Kende 20 danske Træer og Blomster af Navn og Udseende.

3. Kunne følge et Spor.

4. Kunne beskrive et Menneske eller en Stue efter 5 Minutters Iagttagelse.

Den første Fordring til dette Mærke har du god Lejlighed til at faa i Orden, naar du daglig følger de Fugle, der kommer til dit Brædt. Du skriver saa ned, hvilke Fugle der kommer, hvor dan de ser ud, og hvad du ellers kan finde paa, og naar du har gjort det i længere Tid, laver du en lille Stil om det, og hvis din Fører er tilfreds med

den, har du første Del af det Mærke. — 3. og 4. Del kan du ogsaa arbejde paa i Vinter, og saa snart der kommer lidt Foraar i Luften, kan du gaa i Gang med 2. Del, og saa har du Mærket til Sommer.

God Fornøjelse, for det er nemlig en Fornøjelse at følge Fuglene.

Og da vi nu er i den dejlige Julemaaned, vil jeg til Slut ønske jer alle en glædelig Jul. Jeg haaber, at I laver en god Jule-goodturn. — God Jagt!

Baloo.

Skovrider Jens Hvass overrækker Præmierne.
Lederen af Turneringen, Lærer Poul Claussen
staar i Forgrunden.

250 Ulveunger til Nørrejyskes Turnering

Nørrejyske Division holdt den 21. September sin aarlige Ulveturning i Moskov i Rold Skov, med Deltagelse af 11 Flokke, fra Frederikshavn, Hjørring, Brønderslev, Aalborg, Randers og Hobro. Konkurrencerne fandt Sted under Ledelse af Divisionsassistent, Lærer Poul Clausen, og Præmierne blev uddelte af Statsskovrider Jens Hvass.

Et større Løb og »Skattejagt« optog Flokkes 38 Bander, der iøvrigt gik ind for Løsningen af de forskellige Opgaver.

Resultaterne blev:

Bedste Flok. Nr. 1. Skipper Clements Flok, Aalborg; Nr. 2. Hardeknud Flok, Aalborg; Nr. 3. 1. Randers Flok.

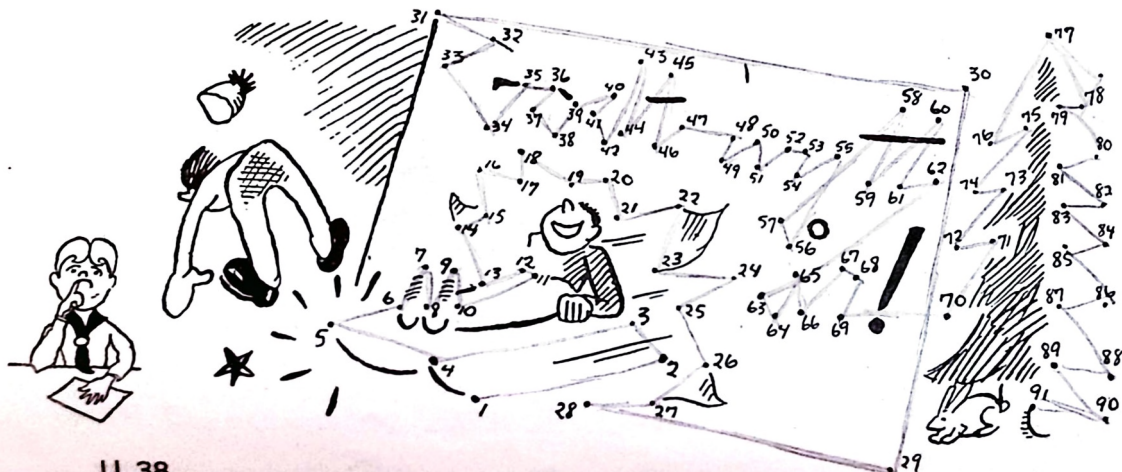
Skipper Clements Flok fik overrakt Egernhalen, og den bedste Bande, Grøn Bande i Skipper Clement, fik overrakt en Ulvetand samt en Sølvplade til Bandestanderen.

Tovtrækningen var ogsaa nær gaaet til Sk. C., men blev taget af 1. Randers.

Stafetløb og 60 m Løb manglede heller ikke. Her gik Hardeknud og Hjørring af med Sejren.

Efter den afsluttende Underholdning, hvor 1. Hjørring havde den bedste Underholdning, drog de ca. 250 Ulveunger tilbage til Hjembyerne, alle en meget stor Oplevelse rigere.

Tegningen blev ikke færdig. Men I kan selv klare det ved at trække Streger mellem Tallene fra 1—91.

GAMMELHOLM- DRENGENE

AF PETER TINI

10. Julefesten.

Den sidste Søndag før Juleaften skulde vore fire Venner, Gammelholmdrengene, rykke fra Ulveflokken over i Spejdertroppen. Hele Troppen og Flokken saa hen til Dagen med stor Forventning, for det var nemlig første Gang i den nye Trops og Floks Historie, at en Oprykning skulde finde Sted. Ogsaa vore fire Venner glædede sig, men de var dog noget beklemte ved Tanken om fra store, dygtige Ulveunger pludselig at blive forvandlede til smaa, uerfarne Spejderdreng.

Ugen før vore Venner skulde være Spejdere, vilde de for Alvor gøre noget ud af at udføre en »God Gerning«. Den Handling som saavel en Ulv som en Spejder skal søge at udføre hver Dag. De mødtes en Aften paa Jims Værelse for at drøfte, hvordan Sagen skulde gribes an, og de blev enige om, at de paa egen Haand vilde udføre en »Julegoodturn«. De vilde hjælpe en rigtig fattig Familie med at holde Juleaften, og de vilde selv finde en Familie, der virkelig trængte. De aftalte derfor næste Dag efter Skoletid at foretage en Undersøgelse i Borgergadekvarteret, hvor der i mange Baggaarde virkeelig fandtes megen Nød og Elendighed.

Efter Skoletid næste Dag traf de saa hinanden og cyklede hurtigt hen til Borgergade, hvor de smed Cyklerne og paabegyndte Ekspeditionen. Snart fandt de ogsaa en rigtig skummel Bygning. Her gik de ind i Gaarden og opdagede, at der bag ved denne Gaard fandtes endnu en Gaard og bag ved denne en tredje Gaard, som ikke maalte mange Kvadratmeter. I den snævre Gaard stank der af Skarnbøtter og Uhumskheder, og det Lys, der faldt ned i Gaarden fra den blaa Himmels overst oppe, var yderst sparsomt. Her fandt Drengene hen til en udvendig Trappe, der var i en elendig Tilstand. Gammelholmdrengene gik op ad den gamle, knirkende Trappe, til de stakaandede naaede op i fjerde Sals Højde, her gik de hen ad en smal, mørk Gang. Fra en synkefærdig Dør hørte de i Mørket Barnestemmer. Drengene standsede og stirrede ind gennem den sprukne Dørs Revner. Her saa de et rørende Syn. I et snavset og uordentligt Rum sad tre Smaadrenge paa 7, 4 og 1 Aars Alderen. Den største af Gutterne sad og gav den helt lille Vælling, medens den mellem-

ste Dreng sad og morede sig med en gammel Trisse, alt imedens han pludrede lystigt. Gammelholmdrengene blev snart klare over, at de tre Purke nok kunde trænge til en god Juleaften.

Bedst som de staar og iagttager Familielivet i det fattige Rum, hører de tunge og slæbende Trin op ad Trappen. To Mandspersoner med raa og hæse Stemmer nærmer sig. Af den Maade, hvorpaa de to Mænd opfører sig, er vore Venner klare over, at de er berusede, for ikke at sige døddrukne. Til ret mange Overvejelser faar Gammelholmdrengene ikke Tid. De gribes i Kraverne af de to berusede Mænd, der kaster dem ind i Rummet med de tre smaa Børn. Her prygler de løs paa vore Venner. Det hagler ned over Gammelholmdrengene med grove Ord. Saa bliver de tre Smaafyre sat ud paa Trappegangen, medens Gammelholmdrengene kastes brutalt ind i et Tagrum, hvorefter en solid Hængelaas bliver sat for Lemmen ind til Fangehullet. Efter udført Handling giver de to berusede sig til at drikke.

Da Gammelholmdrengene var kommet lidt til Hæfterne efter den ublide Medfart, de havde faaet, begyndte de at søge en Udvej til Flugt. De fandt snart et Sted, hvor Tagstenene laa løse, forsigtig og lydløst fik de i Taget dannet et Hul saa stort, at de kunde kravle ud paa Taget. Her begyndte de en farefuld Vandring langs Tagryggen. Klavrende ad Tagrender og bag sodede Skorstene med Livet i Fare, og medens den kolde Østenvind fik deres Hænder og Ører til at blive følelsesløse, fandt de endelig et aabent Tagvindue, hvor igennem de kravlede ind til en dem ukendt Køkkentrappe. Den bragte dem snart ned paa Gaden igen et helt andet Sted, end hvor de begyndte Ekspeditionen. De var nu ikke i Tvivl om, hvem Julehjælpen skulde tilfalde, men Sagen kunde de ikke godt ordne paa egen Haand, derfor opsøgte de deres bedste Ven i saadanne Sager, nemlig deres Flokfører Mus og satte hende ind i Sagen.

Hun blev saa glad over, at hendes fire gamle Ulve vilde hjælpe den stakkels Familie, at hun besluttede selv at tage Del i Hjælpen. Sammen gik de fire Dreng og Mus tilbage til Borgergade, hvor hun fik udpeget den lille Families Bolig. En Politibetjent blev ogsaa sat ind i Sa-

gen. Han gik først op i den usle Bolig, hvor han sørgede for at faa de to berusede Mandfolk kørt paa Stationen. Den ene af dem var Stedfader til de tre smaa forsømte Gutter. Mus sendte Gammelholmdrengene hjem og blev selv hos de tre smaa Gutter og hjalp dem paa mange Maader. Hun sørgede for, at der blev lavet Mad til dem, og hun ryddede lidt op i det uhyggelige Rum. Sent paa Aftenen kom Moderen til Smaafyrene hjem fra Arbejde, hun arbejdede som Glasvasker paa en Beværtning paa Nørrebro. Hun blev saa fortvivlet over, at hendes Mand nu igen havde drukket, og hun fortalte, at saavel det meste af de faa Penge, han tjente, som hendes Fortjeneste gik til Mandens Drik og Sold. Mus fik den største Medlidenhed med den ulykkelige Familie og lovede Moderen al den Hjælp, hun kunde yde.

Det kan nok være, at Flokken fik travlt med at planlægge Jul for Familien. Der blev samlet Gaver sammen til dem, Fødevarer og Beklædningsgenstande, og Gammelholmdrengene opsogte deres Ven fra Paaskferien, den rige Bankdirektør, hvem de fortalte om Julefesten for den fattige Familie. — — —

Søndag for Jul fandt Oprykningen Sted. Flok og Trop tog Opstilling ude i Dyrehaven under en ældgammel Eg. Gammelholmdrengene havde faaet fine nye Spejderuniformer og Spejderhatter, men uden paa Spejderbluserne bar de deres Ulveuniformer, og Spejderhatterne havde de ikke paa endnu. Flokfører »Mus« talte lidt for de gamle Ulve, Grundpillen i den unge Flok. For sidste Gang deltog Gammelholmdrengene i det store Ulvehyl. Saa blev Uniformerne trukket af vore fire Venner, og pludselig var de forvandlet til Spejdere. Deres vordende Tropsfører taadte frem og satte en Spejderhat paa hver af dem. Forvandlingen var fuldkommen. Intet var tilbage af de fire gamle Ulveunger — tilbage stod der fire Spejderdreng, — glade og forventningsfulde.

Tropsføreren holdt en Tale og nævnede deri det gode Ulve- og Spejdersind, de fire Gammelholmere havde udvist ved at gaa ud i Byens Baggaarde for at yde Julehjælp. Saa blev der udnævnt en Patruljefører for den nye Spejderpatrulje. Det blev Karl, og det var vore fire Venner ikke kede af.

Det blev Juleaftens Eftermiddag. Tiden var inde, hvor Gammelholmdrengene og Mus tændte et dejligt Juletræ i Floklokalet for den fattige Mor og hendes tre smaa Dreng fra Baghuset i Borgergade. Nej, hvor de smaa Fyres Øjne straaledede, da de saa det tændte Juletræ. Da de fik mange Gaver, blev de helt ellevilde. Man sang et Par Julesalmer, hvorpaa man drak en Kop rigtig Kaffe med Mængder af Julekager og andet godt, som var blevet indsamlet. Naturligvis kunde Moderen til de tre smaa Dreng ikke være saa jublende glad som de smaa. Hendes Tanker gik til hendes Mand, som hun jo, trods hans ulyksalige Hang til Drik, holdt uendelig meget af. Stille sad hun og græd i Skjul bag ved det tændte Træ, medens Gammelholmdren-

gene muntret legede med de tre smaa Gutter. Pludselig bankede det paa Døren, og ind kom Bankdirektøren, Gammelholmdrengenes Ven, og sammen med ham en Mand, som

Drengene genkendte som den ene af de to berusede fra Borgergade, nemlig Faderen og Manden, som de tre Smaafyres Mor savnede.

Bankdirektøren ønskede dem alle glædelig Jul, og saa kom han med sin Gave til Familien. Han vilde tilbyde Faderen og Moderen fra Borgergade en Stilling som Portner og Oldfrue paa sit Landsted, den gamle Herregaard oppe paa Strandvejen. Paa een Betingelse. Den nye Portner maatte aldrig nogensinde drikke sig fuld mere. Saa vilde han miste sit Arbejde. Derpaa trykkede han Ægteparret i Haanden og fik fra Manden et tavst Nik, der lovede godt for Fremtiden paa det gamle Herresæde. Det blev en dejlig Julefest, og Klokken blev mange, inden man brød op.

SLUT

Peter Tini.

Brug *Nefa*
Elementer

Ingen Rationering af Eventyr.

Kan vi tænke os en Tid, hvor ingen bryder sig om Eventyr mere? Nej! Vi hører dem som smaa, tager vi fat paa dem igen. Og de er stadig nye. senere staver vi os igennem dem, og som voksne

Det gælder ikke mindst de 4 Samlinger, der lige er kommet i nye Udgaver paa Forlaget Athenæum: DANSKE FOLKEEVENTYR (ill. af Povl Christensen), EVENTYR FRA 1001 NAT (ill. af Mogens Zieler), GRIMMS EVENTYR (ill. af Svend Johansen) og endelig MÜNCHHAUSEN, der er illustreret af Storm Petersen paa en saadan Maade, at jeg endnu er om af Grin over dem! De er alle udgivet af Otto Gelsted. Det er gode, kendte Ting i meget smukt Udstyr.

2. spændende Rejseskildringer.

F. HELWEG-LARSEN: MED 60 PESOS TIL SYDAMERIKA er en 20-aarigs Rejse og Oplevelser i Sydamerikas Byer og Urskove. Det ender med Malaria og Hjemrejse som Jungmand paa en hollandsk Dampner.

AAGE HENRIKSEN: JEG BOR I TOKYO er Oplevelser fra 7 Aars Ophold i Japan. Forfatteren har ønsket at lære Landet og Folket at kende, han køber derfor Hus, lever paa japansk Vis — og Resultatet er blevet en Bog, der giver én det Indtryk den Dag, man lukker Bogen, at nu kender man da lidt til de virkelige Forhold derovre, og det er jo aabenbart ikke lige rosenrødt alt sammen.

JULEGAVER FOR SPEJDERE

Aage J. Chr. Pedersen
S. O. S.

Spændende og fornøjelig Bog af den kendte Forfatter. 3. Del af »Fuld Kraft frem«.

Rudolf Bruhn
Drenge

4. Oplag.
En Bog, som har taget Drenge med Storm — derfor nu i 4. Oplag.

Orla Ulstrup
Bardunerne dirrer
En Førers Fortælling om Drenge fra »Frivilligt Drenge-Forbund«, som oplever en Sommerlejr i Telt.

Pris pr. Bind Kr. 2.50, indb. Kr. 3.50

H. HAGERUP — KØBENHAVN

Jules Verne paany —

10 leddeløse røde Bind JULES VERNE vidner om, at disse Bøger har hørt til min Drengetids bedste Læsning.

Den første i Rækken er JORDEN RUNDT I 80 DAGE. Vi fornyer Bekendtskabet med Phileas Fogg og Passepartout. Deres Rejse er ikke længere nogen Rekord, men dengang var det en Bedrift — og den er spændende at læse om endnu i Dag. Næste Bind i Serien bliver »En Verdensomsejling under Havet« (Poul Branner).

Nye Drengébøger

★

Torrey Gredsted:

Alle Vegne fra

★

Gunnar Jørgensen:

Dreng af Danmark

★

Kr. 3.00 hft. — Kr. 4.00 kart.

Hasselbalch

Vi har ventet længe

paa AAGE I. CHR. PEDERSEN: S O S (Hagerup), Fortsættelsen til »Fuld Kraft frem« og »Land forude«. Fridtjof Funk er ved at naa sit Maal: til Søs som Maskinist. Men ind imellem er der sket saa meget, det natlige Besøg paa Værftet, hvor det gælder Tegningerne til »D 7«, et Forlis, Turen med den forbryderiske Skipper, der vil sætte Baaden paa Grund — og alligevel lykkes det Fridtjof at være tro mod sit Løsen »Ret Kurs«. En god Bog, en positiv Bog, som gerne anbefales enhver Spejder!

Lommebog for Skoleelever.

Atter i Aar er denne Lommebog (udsendt af Richters Forlag) en værdifuld Lommebog for Skoleelever. Men foruden det almindelige Kalendarstof indeholder den spændende og interessante Artikler fra Grønland med pragtfulde Fotografier. Der er Artikler om Frimærker, Fugle, det nye Radiohus og en Anvisning paa at lave et Forstørrelsesapparat. Den er lige saa god som sine Forgængere — og det er egentlig Anbefaling nok.

Richters Lommebog for Skoleelever

Pris: Kr. 2.25

Husk den paa Ønskesedlen!

- øverst paa
Ønskesedlen

Pris Kr. 3.50

kartonneret 4.25 m. Skindryg 8.50

Faas hos Boghandleren og i Depotet

KORPSET RUNDT!

Koldinghus Kolonne

og 1. Kolding Pigespejdertrop havde stor Glæde af deres Arrangement af Koncerten i Kristkirken Søndag Eftermiddag. Folk strømmede til som til Juleaftens Gudstjeneste; men det var jo ogsaa vor herlige Sanger *Aksel Schiøtz*, der skulde synge.

Det saa smukt ud med de mange smaa og store Spejdere, der stod opstillede langs begge Sider af Kirkens Midtergang for at slutte med Færnerne oppe ved Kortrappen.

Der blev et stort Overskud til de smukke Formaal, ca. 1500 Kr., som fordeles med en Trediedel til Krist Sogns Menighedspleje og to Trediedele til Børnebespisningen.

1. Skanderborg Trop.

Den 16. November havde vi den aarlige Konkurrence med 4. Aarhus Trop med Orienteringsløb om Formiddagen. Spejderne indkvarteredes til Middag hos Aarhuspejderne. Om Eftermiddagen var der Samvær med Opgørelse af Resultaterne fra Formiddagens Løb, hvorefter den Stander, der hvert Aar kæmpes om, overræktes til den vindende Trop.

1. Kerteminde Trop

og herværende F.D.F. Kreds har afholdt et Konkurrenceløb med 2 Sølvplader som Gevinster. F.D.F.erne besatte de ulige Numre og Spejderne de lige. Løbet var meget interessant. Der var bl. a. Terrænløb, Samariterhjælp, Melding

til Falck, wood craft m. m. Paafølgende Aften var der Kaffe bord med Underholdning, Uddeling af Præmier og Kritik.

2. Ordstrup Flok.

Vor Sommerlejr gik i Aar til Stigsnaes ved Skelskør, og den var i alle Maader vellykket. Vi havde Haandboldkampe, en spændende Natøvelse, hvor Holdene — eller rettere det ene — sov i Bivuakker i øsende Regn og dundrende Torden. Vor »Olympiade« forløb paa allerbedste Maade, der var Repræsentanter baade fra »Søvnens Land«, »Sølevenien«, »Bridgeland« o. m. a. Det var et Syn for Guder.

Paa Cykleturen hjem overnattede vi ved Bregentved, og Kl. 7 blev Troppen vækket ved det forjættende Ord: »Nu er der Morgenkaffe (ren) paa Sengen og varme Kryddere eller Rundstykker med tykt Smør.«

Saadan var Indledningen til den sidste Dag.

I August havde vi Ulveoprykning, og en ny Patrulje, »Snepperne«, blev oprettet. Nu tæller Troppen over 30 Spejdere, d. v. s. den er større end nogensinde.

Tabt Korttaske!

En københavnsk Patruljefører (eller Fører) har tabt en Korttaske mellem Ballerup og Hjørttespring. I Korttasken var en sort Voksdugsbog, Københavnskort (1:100,000), Kort 3029 (Ballerup) og 3129 (Glostrup) samt Kortskitse over Jonstrup Vang (1:2000) af Fritz Sørensen.

Det følger Bevægelserne

H 1062

uden at genere, og dog sidder det fast. — »Hansaplast elastisk« har nemlig den specielle Fordel, at det er elastisk paa tværs, og det er det, det kommer an paa. Det udspringes ved Paa-lægningen, og trækker derved Saaret sammen.

Hansaplast-elastisk

Assurance-Compagniet

BALTICA

Aktieselskab

Hovedkontor: Bredgade 42

Telefon: Central 4058

Tegner alle Arter Forsikringer — ogsaa Livsforsikringer

1. Viborg Trop.

Det er nu snart lang Tid siden, I har hørt fra os her i Viborg.

Arbejdet gaar godt, og Patruljerne har trænet sig op til at høre til Kolonnens Elite. Ved et Udtagelsesstævne i Kolonnen til »Kampen om Rævehalen« besatte Patruljerne »Hjorte«, »Ugler«, »Ørne« og »Egern« de fire første Pladser af ca. 20 Patruljer.

For Tiden har vi en 3 Maaneders Patruljekonkurrence i Gang, hvor en af Opgaverne er en Kæmpeskattejagt med Masser af svære Opgaver. Hvis Afstandene mellem de forskellige Poster blev lagt sammen, vilde Summen ikke være langt fra 100 km. Af andre Ting, der gives Points for i Konkurrencen, kan nævnes: Patruljernes Mødeprocent, Dag- og Arbejdsbøger, Patruljearbejder, den bedste Samling Gibsspor og flere andre. ...

Byens Politimester har bedt Troppen stille et Ordonnanshold, som straks er blevet dannet af Troppens ældre Spejdere, og vi haaber, at Holdet maa blive Politiet til Gavn under Luftalarmene.

Paa Luftværnsdagen den 10. Oktober deltog Troppen i Luftværnsoptøget gennem Byen.

Paa sidste Tropsmøde, som foregik i Blokhuset, som ligger ca. 3 km uden for Byen, manglede kun fire Mand af den over 60 Mand store Trop, og det paa Trods af, at det var forrygende Uvejr og bælghemmet den Aften. Flere af

Spejderne, som bor ca. 10 km borte fra Blokhuset, var ogsaa mødt op; men de var ogsaa helt gennemblødte, da de ankom.

Helsingør-Spejdernes Kurerløb

fandt Sted i straalende Solskin og blev en lige saa stor Succes som de tidligere Aars Løb. Det strakte sig over 40 km, og den vindende Patrulje blev »Bæverne« fra Kong Eriks Trop. Andenpladsen deltes af Tigerpatruljen fra Kong Eriks Trop og Vibepatruljen fra Prins Hamlets Trop. Den vindende Patrulje fik en Sølvplade til Standeren og en Vandrepokal, udsat af Storgildemesteren for Sct. Georgsgildet, Murermester Harald Petersen, Snekkersten.

1. Holstebro Flok »Sct. Jørgen«.

Vi har haft godt Gang i Flokkens Arbejde i Aar. I Foraaret havde vi Bandeturnering om en Vandrepokal, og den blev vundet af Rød Bande.

Vi deltog i Divisionsturneringen, men vandt ikke. Vi havde Sommerlejr ved Oddesund Syd, lige ved Broen, og vi boede i en 3-Værelsers Lejlighed med Køkken i et gammelt Statsbanehus, og det helt gratis.

I September var der nogle, der vilde have 30 km Plade, de gik da til Borbjerg Møllesø, 15 km Øst for Holstebro sammen med Flokføreren, og senere kom Flokassistenten med de fleste andre af Flokken. De havde en glad Dag derude og en god Tur frem og tilbage, selv om der blev et Par omme Poter hist og her.

Benyt

SLANGERUP-BANEN
til Vinterudflugterne i
Kælkebakkerne ved
Højnæsbjerg

La Glace Grundlagt 1870

Skovbogade 3 - Telf. Centr. 4646 - 4666

Overflødighedshorn - Isanretninger

Pyntekager og alle Desserter

Egne friske fyldte Chokolader

Forsendelse overalt - Punktlig Ekspedition

Køb

Philipson's

Seler - Bælter
og Sokkeholdere

Aalborg.

Spejdernes Hjelpekorps har i de sidste 5 Maa-neder gennemgaaet et Beredskabskursus og sluttede med en Fest. Hjelpekorpsets Formand, Imanuel Larsen, bød velkommen og talte til de ca. 25 Spejdere, som havde deltaget i Kursuset.

Der blev uddelt Beredskabsmærker og specielle Armbind, som Spejderne skal bære i Tilfælde af Assistance under Luftangreb.

Hans Tausens Trop.

Den 6. og 7. September afholdtes Divisions-turnering. Turneringen afholdtes paa Lejrpladsen ved Høje Sandbjerg, og den begyndte allerede Lørdag den 6. om Aftenen med Eftersyn af Patruljemateriale ved Ankomsten. Patruljerne fik hver sin lille Lejrplads, og disse laa spredt ud over hele det store Terræn. — Søndagens Arbejde blev paa Grund af en beklagelig Vandmangel ikke saa lidt forceret. Alle Patruljerne overvandt dog enhver Vanskelighed, som Dagens Overraskelser og haarde Tempo bød paa. Men det skal indrømmes, at en hel Del af Divisionens Spejdere var lidt »matte i Sokkerne«, da de skulde til at køre hjem. Dette var absolut ikke Tilfældet med Hans Tausens Trop, de følte sig tværtimod stærkere end nogen Sinde før, thi de havde nemlig taget Rævehalen hjem, og da det er den første Rævehale, Hans Tausen har vundet, var Jubelen selvfølgelig stor. Endvidere vandt Hjortepatruljen en Sølvplade som Divisionens næstbedste Patrulje, og Falkepatruljen vandt Patruljekogesættet som Præmie for bedste Lejrspot. Der manglede altsaa kun Vildsvinetanden, men den kommer forhaabentlig til Foraaret, naar Divisionen atter mødes til ædel Kappestrid.

Nykøbing Bytrop.

Efter Sommerferien har vi igen taget fat paa Spejderarbejdet saavel i Patrulje som Trop.

1. September blev der startet en Patruljekonkurrence, som varer til 1. December.

Karl Thomsen, PF, 6. Østerbro Trop.
Jørgen Skov, Skovmand, 2. Ordrup Trop.
Erik Knudsen Kold, Skovmand, 1. Skanderborg Trop.
Jørgen Dahlberg, Skovmand, Kong Hans' Trop.
Henning Hansen, PF, Fuglebakkens Trop.
Vagn Nielsen, PF, »Falkene«, Nr. Alslev.
Hans Jørgen Larsen, PF, 3. Aarhus Trop.
Ole Berner, PF, 3. Aarhus Trop.
Hans Henrik Petersen, PF, 7. Odense Trop.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44
København K.
Telf. Palæ 1047 Grundlagt 1796

*Spejdersignalhorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør*

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Allerbedst
TOM's

Karameller
Drops
Dragés og
Chokolade

ET VOVELIGT EVENTYR

Nansen tog Sigte og skød. Skuddet ramte Bjørnen bag Øret, og den faldt død om.

Hvis du blev spurgt »Hvad er det modigste Stykke Arbejde, du kender fra Opdagelsesrejserne?« kunde jeg godt lide at vide, hvad du vilde svare. Selv vilde jeg være i Tvivl om, jeg skulde nævne Leif Eriksons Vikingetogt fra Island til Amerika uden Kompas i det elvte Aarhundrede eller Nansens Slæderejse.

Det var den 7. April 1895, at Nansen og hans Ledsager Johansen naaede et Punkt 250 km længere mod Nord end nogen tidligere Opdagelsesrejsende. Tænk paa hvad Datoen betyder: det var fire Aar før Marconi sendte sit første Radiotelegram, og otte Aar før Brødrene Wright havde fløjet for første Gang.

Da Nansen forlod sit Skib FRAM for at foretage det Fremstød mod Polen, var han klar over, at det var en vovelig Færd. Det var udelukket at støde til Skibet senere. Der var kun Mulighed for at naa Spitzbergen eller Franz Josefs Land, og han maatte haabe paa der at træffe et af de faa Skibe, der yderst sjældent anløb disse Steder.

Slæderejsen viste sig at være vanskeligere, end han havde regnet med. Overfladen var ikke jævn, men opfyldt af store Isstykker.

Det mærkelige er, at de naaede saa langt mod Nord, som de gjorde. Tilslidst vendte de om. Tilbagereisen var endnu vanskeligere end Opturen. De var saa længe om den, at de maatte overvintre i Polarnatten.

De byggede en Hytte af Sten og Hvalrosskind, hvori de tilbragte 10 Maaneder.

Deres hovedsageligste Føde var Bjørnekød, som holdt dem sunde, men som fedede dem op i en saadan Grad, at de næppe kunde kende sig selv.

Paa Rejsen sydover havde de mange nervepirrende Oplevelser og undgik med Nød og Næppe flere alvorlige Uheld, der vilde have betydet Døden.

Følgende Episode fandt Sted paa et Tidspunkt, da de endnu havde nogle Hunde tilbage.

Isbjørne voldte tit Kvaler, skønt deres Tilstedeværelse gjorde det muligt for de to Mænd at leve.

De var startet den 5. August 1895 i den sædvanlige Orden: Nansen i Spidsen med sin Slæde og sine Hunde, og Johansen bagved. Nu og da kom de til Vandfloder i Isoverfladen, som de maatte ro over i deres Kajakker. At færges Slæder, Hunde og Bagage i de lette Kajakker var ikke noget let Job.

Paa denne Dag var Overfladen værre, end den plejede at være. Det saa ud, sagde Nansen, som om en Kæmpe havde kastet mægtige Isblokke alle Vegne og derefter fyldt Mellemrummene ud med Sne.

De kæmpede sig videre frem. Pludselig kom de til en Flod, og Nansen gjorde klar til at færge. Ligesom han var ved at trække Slæden helt hen til Iskanten, hørte han Johansen raabe:

»Faa fat i Bøssen!«

Nansen vendte sig om og saa til sin Forførelse, at Johansen laa paa Ryggen, og at en mægtig Isbjørn stod over ham.

Geværet befandt sig i sit Overtræk i Kajakken, der allerede var ladet og laa i Vandet. Nansen fik fat i Kajakken, og det lykkedes ham ved Opbydelsen af alle Kræfter at hale den op paa det tørre.

»Du maa skynde dig, hvis du vil naa det!« raabte Johansen. I næste Øjeblik havde Nansen faaet Geværet frem. Han vendte sig om, idet han spændte Hanen. Bjørnen stod et Par Meter fra ham og iagttog ham. Nansen sigtede og fyrede. Bjørnen blev truffet bag Øret dræbtes øjeblikkeligt. Johansen var reddet.

Saa forklarede han, hvad der var sket. Bjørnen havde aabenbart fulgt efter dem i nogen Tid og var smuttet fra Isblok til Isblok uden at blive opdaget. Da Johansen var travlt optaget af at gøre sin Kajak klar til at følge Nansen, var den listet op bag ved ham og havde givet ham saadan en Ørefigen, at han var faldet om. Saa var det, han raabte om Hjælp.

Medens Nansen var ved at faa fat paa Geværet, forsvarede Johansen sig saa godt, han kunde, med de bare Næver. Til alt Held blev Bjørnen interesseret i, hvad den anden Mand foretog sig. Desuden havde den givet sig Tid til at daske en af Hundene, der var kommet for tæt paa.

Den største Skade, der var sket, var, at en af Hundene havde faaet en blodig Næse. Desuden havde en af Bjørnens Kløer lavet et dybt, hvidt Mærke i Maaneders Snavs og Fedt paa Johansens Ansigt.

Bjørnen var blevet fulgt paa Afstand af sine to Unger, men da Mændene gik efter dem, luntede de bort.

Denne Oplevelse var langt fra den eneste med en Hunbjørn og dens Unger. Den følgende Hændelse begyndte som Hvalrosjagt og endte som Bjørnejagt.

De var naaet til Franz Josefs Land og havde besluttet at overvinde der. For Øjeblikket var de ude efter Hvalros, for Nansen mente, at dens Skind vilde være velegnet til Tag paa den Hytte, de skulde til at bygge.

Noget senere opdagede de en Flok af disse mægtige Dyr, der laa paa Iskanten og sov. Nansen og Johansen forlod Kajakkerne og nærmede sig forsigtigt Flokken over Isen. Det var ikke

SCHÖNNING & ARVE

Danmarks bedste

SURROGATER?

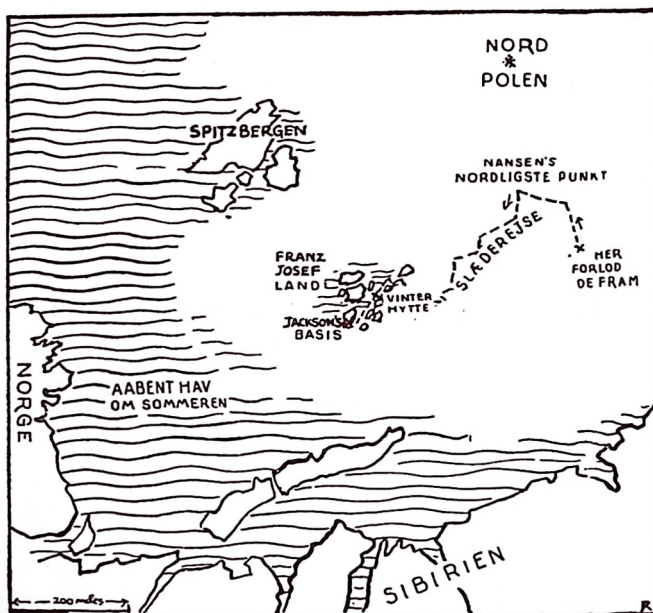
Nej, den sunde, danske Æblemost er ikke noget Erstatningsprodukt; 1 Flaske Æblemost er den rene, herlige Saft af 1½ kg Æbler.

DRIK ÆBLEMOST

Ønsk i Julegave

Spejdernes Lommebog

Den lille Spejderbog

dem ned i Vandet og maatte saa klatre op igen.

Nu og da klynkede de og saa hele Tiden mod Land efter Moderen. Vinden var stadig frisk, og Isflagen drev langsomt til Havs. De blev mindre og mindre i det fjerne.

Da Opdagerne saa sig om, opdagede de, at der var sket ikke saa lidt Skade. Alt Hvalroskødet, som de med saa stort Besvær havde bjerget, laa spredt og forrevet rundt i Lejren. Alt det fede var splist. Den ene Kajak var smidt op paa Stenene, den anden laa halvt i Vandet. Det var et Held, at Johansen havde hørt Bjørnen, ellers kunde uoprettelig Skade være sket.

Det var her i Nærheden, at de byggede deres Overvintningshytte. Ved Hjælp af Sten og noget Drivtømmer lykkedes det dem at bygge

svært at skyde et Par af dem, men nu stod de med to døde Hvalrosser, der skulde ordnes.

De gik i Gang med Arbejdet og begyndte at flaa dem og udskære Kødet. Medens de arbejdede, friskede Vinden, og kort efter trak det op til Storm.

Nansen opdagede straks en ny Fare: den Isflage, de befandt sig paa, var ved at bryde op. Store Revner var allerede begyndt at vise sig. Hvis dette blev ved, vilde de rive sig løs fra Fastlandet og sejle bort paa en Ø, der langsomt forsvandt under dem.

Hurtigt ladede de Kajakkerne med det Skind og Kød, de havde naaet at bjerge, og startede tilbage mod Lejren. Søen havde rejst sig, men det lykkedes dem trods alt at naa hjem, og udmattede krøb de i Soveposerne.

Nansen syntes ikke, han havde sovet ret længe, da han blev vækket af Johansen, der sagde, at der var en Bjørn, der luskede rundt om Lejren. Nansen lyttede og kunde ogsaa høre en svag Grynten udefra. Han fattede Geværet og krøb ud.

En stor stor Hunbjørn med to Unger var ved at fjerne sig. Han skød, og den faldt død om. Ungerne løb ned til Iskanten, plumpede i Vandet og svømmede udad. De naaede en Isflage og klatrede op paa den. Der var ikke megen Plads til dem begge, men der sad de og gyngede op og ned i Bolgerne. En Gang imellem gled en af

Vægge, og de brugte Hvalrosskindene til Tag.

I ti Maaneder levede de i den lille Hytte. Indtil Lyset helt forsvandt, brugte de Tiden til Bjørnejagt for at have noget at staa imod med. Polaromraadet er et glimrende Køleskab.

Først i Maj 1896 kunde de fortsætte Rejsen tilbage til Civilisationen. De var i godt Humør, for ved Opgørelsen af Beholdningerne havde det vist sig, at de havde rigeligt med Ammunition, saa de kunde overvinde endnu en Gang. Ikke at de gerne vilde, for det at leve udelukkende af Bjørnekød bliver kedeligt i det lange Løb, men det var rart at vide, at der ikke var Grund til Bymring.

Der var rigeligt med aabent Vand, hvorfor de surrede Kajakkerne sammen og satte Sejl. Det var en behagelig Maade at rejse paa, og det sparede dem for Overanstrengelse i den første Tid efter den megen Uvirksomhed.

Men inden der var gaaet en Maaned, skete der noget, der let kunde have faaet skæbnesvangre Følger, og som samtidig viste, at Nansen kunde holde Hovedet klart i en vanskelig Situation.

De var sejlet ind til Iskanten, dels for at strække Benene, dels for at bestige en nærliggende Klippe for at udforske den videre Rejseroute.

Det første Problem var at fortøje Kajakkerne sikkert.

»Brug vort Skøde«, foreslog Johansen.

»Tror du, det kan holde?« spurgte Nansen.

»Det har da holdt til ikke saa lidt Vind, saa det skulde da kunde holde.«

Nansen stak saa en Skistav i Isen og gjorde Skødet fast til den.

I nogen Tid gik de frem og tilbage for at faa Blodcirkulationen i Orden. Saa gik de op paa Klippen for at se, hvordan der saa ud forude.

Ligesom de skulde til at gaa ned, raabte Johansen:

»Kajakkerne er i Drift!«

Fortøjningen havde alligevel ikke holdt, og de drev rask af Sted for Vind og Strøm.

Der var ikke et Sekund at spille. Alle deres Bjendele laa ombord, de havde ikke en Gang en Kniv paa sig. At miste de spinkle Fartøjer betød at miste alt.

Nansen handlede øjeblikkeligt.

»Tag mit Ur!« sagde han til Johansen, medens de løb ned til Iskanten. Han smed nogle af Klæderne og sprang i det iskolde Vand. Det viser hans Aandsnærværelse, at han tænkte paa Uret, for hvis det var gaaet i Staa, vilde de ikke have kunnet bestemme deres Position.

Bagefter fortalte Nansen, at han havde stillet Regnestykket op saaledes: »Hvis vi mister Kajakkerne, er vi færdige. Hvis jeg faar Krampe, er jeg færdig. Det gælder alt eller intet!«

Johansen kunde intet foretage sig. Det vilde være forkasteligt af ham ogsaa at svømme ud. For hvis Nansens Vovestykke lykkedes, vilde han have Brug for Varme og Hjælp. For Johansen var disse uvirksomme Minutter det værste, han havde oplevet paa Rejsen.

Nansen var en dygtig Svømmer, men Kulden begyndte at faa Tag i ham. Til Tider svømmede han paa Ryggen for at faa lidt Hvile. Langsomt nærmede han sig Kajakkerne.

Saa begyndte han at nages af Tvivl. Vilde han være i Stand til at kravle ombord? For det var helt sikkert, at han ikke ogsaa kunde svømme tilbage.

Til sidst naaede han Kajakkerne. Da han rørte ved dem, troede han, det var forbi; han var aldeles udmattet. Men med Opbydelse af sine sidste Kræfter lykkedes det ham, hvordan ved han ikke, at komme ombord. Han laa et Øjeblik for at samle sine Kræfter, men mærkede straks, at det maatte ikke vare for længe. Han var allerede ved at miste Følelsen i alle Lemmer.

Det lykkedes ham at naa ind til den ventende Johansen, der straks klædte den frysende Nansen af og gav ham sine egne Klæder paa, hvorefter han fik ham ned i Soveposen og læsede alt, hvad der kunde varme, oven paa. Saa gik han i Gang med at lave Mad.

I nogen Tid laa Nansen og rystede, men endelig faldt han i Søvn, og da han vaagnede, havde han ikke taget Skade af den lange Tørn.

To Dage senere skete det, der heldigvis viste sig at blive Turens sidste alvorlige Fare.

Denne Gang var det Hvalrossen, der var Skyld i det. Kajakkerne var i Mellemtiden blevet surret fra hinanden, og Nansen laa forrest, da en Hvalros pludselig rejste sig i Vandet tæt ved ham. Han holdt op med at padle i Haab om, at Dyret vilde holde sig væk, men Hvalrossen gik over til Angreb og rettede et Hug mod Kajakken med Stødtænderne.

Nansen slog den i Hovedet med Aaren, men Bæstet fik omtrent væltet Kajakken, inden den pludselig forsvandt.

Kajakken havde faaet en alvorlig Læk, og Vandet strømmede ind. Nansen roede som en vanvittig for at naa Iskanten og naade den, lige som Fartøjet begyndte at synke. Alle hans Grejer blev gennemblødt, men som han sagde: »Det kunde have været værre. Jeg kunde let være blevet alvorligt saaret af den Krabats Hugtænder.«

Den 17. Juni vaagnede de og gjorde klar til endnu en Dagsrejse. Lig som de skulde til at starte, syntes Nansen, han kunde høre Hundeglam. Begge stod og lyttede. Det var ikke til at tro, men det maatte være Hunde.

Nansen gik frem, og fra en Højde kunde han lige skelne en Mand og nogle Hunde. Han raabte af al Magt og svingede sin Hue, og Manden svingede igen. Lidt senere mødtes de.

Den fremmede hed F. G. Jackson og var Fører for en engelsk Ekspedition, der havde Basis lige der paa Øen.

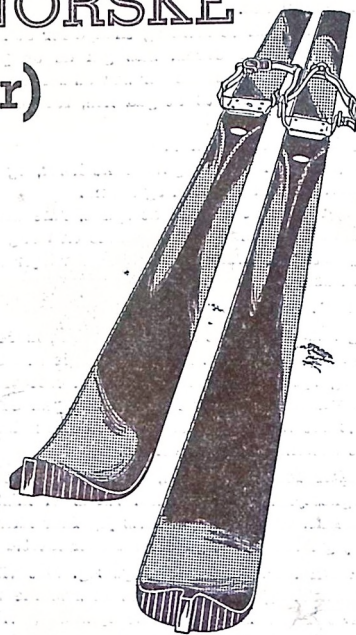
Saaledes naaede de to Opdagelsesrejsende ved et lykkeligt Træf tilbage til Civilisationen.

Den 12. August 1896 gik Nansen og Johansen i Land i Norge, og otte Dage senere ankom FRAM. Efter femten Maaneders Adskillelse mødtes Ekspeditionens Medlemmer atter.

SPORT
CROME & GOLDSCHMIDT
SPORT

ORIGINALE NORSKE SKI (Fyr)

110 cm	Kr. 6.00
125 »	» 7.00
140 »	» 8.00
155 »	» 9.00
170 »	» 10.00
185 »	» 12.00
200 »	» 14.00

Bindinger:

Børne .. 6.00— 6.75	Stilbare .. 9.50
Voksne. 9.00—11.00	Stilbare .. 15.50
Stilbare Greshoppa	16.50

desuden stort Udvalg i: **Norske - Svenske - Finske Ski**

Gaver.

Skistave	8.50—18.50
Bordtennis	6.00 7.50 12.50 18.00
Luffer, strikkede	4.50
Vindtøj	4.50
Lygter	1.65—14.00
Dolke	2.25—16.00
Punge	3.25— 7.75
Bæltepunge	1.00— 1.75

Skøjter	9.75—11.75
forniklet	19.75—22.00
Kunståløberskøjter	27.50—44.50
Kompas	1.25— 9.50
Silva	9.45—24.00
Knive	1.00—14.25
Jagtknive	18.00 19.50 25.50
Tværsække	3.50 6.50 7.50 9.50

Det Danske Spejderkorps Depot

Skindergade 27, København K. Telefon 10.909 og 11.203